

रविवारी ऑक्टोबर 24, 2021

विषय — मृत्यूनंतर परीक्षा

सोनेरी मजकूर: रोमकरांस 6 : 4

"पित्याच्या गौरवाने ख्रिस्त जसा मेलेल्यांतून उठविला गेला तसे आम्हीही जीवनाच्या नवीनपणात चालावे."

उत्तरदायी वाचन: 1 करिंथकरांस 15 : 19-23, 26-28

- 19 जर ख्रिस्तावर असलेली आमची आशा ही, फक्त या पृथ्वीवरील जीवनासाठीच असली, तर सर्व मनुष्यात आम्ही दयनीय असे आहोत.
- 20 परंतु आता प्रत्यक्षात ख्रिस्त मरणातून उठविला गेला आहे. जे मेलेले आहेत त्यांच्यातील तो प्रथम फळ आहे.
- 21 कारण ज्याअर्थी मनुष्याद्वारे मरण आले त्याप्रमाणे मृतांचे पुनरुत्थानसुद्धा मनुष्याद्वारेच आले.
- 22 कारण जसे आदामाद्वारे सर्व मरण पावतात तसेच सर्वजण ख्रिस्ताद्वारे जिवंत केले जातील.
- 23 पण प्रत्येक जण त्याच्या क्रमानुसार, ख्रिस्त जो प्रथम फळ आहे, आणि मग ख्रिस्त येण्याच्या वेळी त्याचे असलेले,
- 26 शेवटचा शत्रू असल्यासारखा मृत्यूचा नाश केला पाहिजे.
- 27 कारण "देवाने सर्व काही त्याच्या अधिकारात ठेवले आहे." आता जेव्हा पवित्र शास्त्र म्हणते की, "सर्व गोष्टी" अंकीत केल्या आहेत तेव्हा सर्व स्पष्ट आहे की, ज्याने सर्व गोष्टी त्याच्या अंकीत केल्या आहेत, तो देव सोडून इतर सर्व गोष्टी त्याच्या अधिकार क्षेत्रात आहेत.
- 28 आणि सर्व गोष्टी जेव्हा स्वाधीन केलेल्या आहेत, तेव्हा पुत्रसुद्धा देवाच्या, ज्याने सर्व गोष्टी स्वाधीन केल्या आहेत, स्वतः स्वाधीन केला जाईल यासाठी की, देव सर्वांवर संपूर्णपणे अधिपती असावा.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. यशया 25 : 1 (से 3rd ;), 6-8

- 1 प्रभू, तू माझा परमेश्वर आहेस. मला तुझ्याबद्दल आदर वाटतो व तुझे मी स्तवन करतो. तू आश्चर्य घडवली आहेस. तू पूर्वी केलेले भाकीत पूर्णपणे खरे ठरले आहे. तू सांगितलेली प्रत्येक गोष्ट जशीच्या तशी घडली आहे.
- 6 त्या वेळेस, सर्वशक्तिमानपरमेश्वर, डोंगरावरील सर्व लोकांना मेजवानी देईल. मेजवानीत उत्कृष्ट अन्नपदार्थ व उंची मद्य असेल. मांस कोवळे व चांगल्या प्रतीचे असेल.
- 7 सध्या बुरख्याने सर्व राष्ट्रे आणि लोक झाकून गेले आहेत. हा बुरखा म्हणजेच “मृत्यू” होय.
- 8 पण मृत्यूवर पूर्णपणे मात करता येईल आणि परमेश्वर माझा प्रभू, प्रत्येक चेहऱ्यावरचा, प्रत्येक अश्रू पुसून टाकील. पूर्वी त्याच्या लोकांनी दुःख भोगले पण देव पृथ्वीवरचे दुःख दूर करील. परमेश्वराने सांगितले असल्यामुळेच हे सर्व घडून येईल.

2. मत्तय 4 : 23

- 23 येशू गालील प्रांतात सगळीकडे गेला, येशूने सभास्थानात जाऊन शिकविले व स्वर्गाच्या राज्याची सुवार्ता सांगितली. येशूने लोकांचे सर्व रोग व दुखणी बरी केली.

3. मत्तय 5 : 1-12

- 1 शूने तेथे पुष्कळ लोक पाहिले. म्हणून येशू डोंगरावर गेला आणि खाली बसला, मग त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले.
- 2 आणि त्याने त्यांना शिकविण्यास सुरुवात केली. तो म्हणाला,
- 3 जे आत्म्याने दीन ते धन्य, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
- 4 जे शोक करतात ते धन्य, कारण त्याचे सांत्वन करण्यात येईल.
- 5 जे नम्र ते धन्य, कारण त्यांना वचनदत्त भूमीचे वतन मिळेल.
- 6 ज्यांना नीतीने वागण्याची तहान व भूक लागली आहे ते धन्य, कारण ते तृप्त होतील.
- 7 जे दयाळू ते धन्य, कारण त्यांचावर दया करण्यात येईल.
- 8 जे अंतःकरणाचे शुद्ध ते धन्य कारण ते देवाला पाहतील.
- 9 जे शांति करणारे ते धन्य, कारण त्यांना देवाची मुले म्हटले जाईल.
- 10 नीतिमत्त्वासाठी ज्यांचा छळ झाला आहे ते धन्य कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे.
- 11 जेव्हा माझ्यामुळे लोक तुमची निंदा करतील, तुमचा छळ करतील व लबाडीने तुमच्याविरुद्ध सर्व प्रकारचे वाईट बोलतील तेव्हा तुम्ही धन्य आहात.
- 12 आनंद करा आणि उत्साह करा, कारण स्वर्गात तुमचे प्रतिफल मोठे आहे; कारण जे संदेष्टे तुमच्यापूर्वी होते त्यांचा त्यांनी तसाच छळ केला.

4. मत्तय 7 : 24-29

- 24 जो कोणी माझ्या सांगण्याप्रमाणे आचारण करतो तो शहाण्या माणसासारखा आहे, अशा सुज्ञ माणसाने आपले घर खडकावर बांधले.
- 25 मग जोराचा पाऊस झाला आणि पूर आला. जोराचा वारा आला. वादळात घर सापडले, पण ते पडले नाही. कारण त्याचा पाया खडकावर बांधला होता.
- 26 जो कोणी माझे हे शब्द ऐकून त्याप्रमाणे आचरण करीत नाही तो कोणा एका मूर्ख माणसासारखा आहे, त्याने आपले घर वाळूवर बांधले.
- 27 मग जोराचा पाऊस आला आणि पूर आला. जोराचा वारा सुटला. वादळवाऱ्यात ते घर सापडले आणि कोसळून पडले.
- 28 जेव्हा ह्या बोधकथा सांगण्याचे येशूने संपविले तेव्हा लोकांचा समुदाय त्याच्या शिकवण्याने थक्क झाला.
- 29 कारण येशू त्यांना त्यांच्या धर्मशिक्षकांप्रमाणे नव्हे, तर अधिकारवाणीने शिकवीत होता.

5. योहान 10 : 7 (से 1st), 10 (मी)

- 7 म्हणून येशू पुन्हा म्हणाला.
- 10 चोर चोरी करायला, ठार मारायला आणि नाश करायला येतो. परंतु मी जीवन देण्यासाठी आलो. असे जीवन जे भरपूर आणि चांगले आहे.

6. योहान 12 : 46, 49, 50 (से:)

- 46 मी प्रकाश असा जगात आलो आहे. यासाठी की जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याने अंधारात राहू नये.
- 49 कारण मी स्वतःहून बोललो असे नाही तर मी काय सांगावे व काय बोलावे याविषयी ज्या पित्याने मला पाठविले, त्यानेच मला आज्ञा केली आहे.
- 50 आणि त्याची आज्ञा अनंतकाळचे जीवन आहे.

7. मत्तय 26 : 1-4

- 1 येशूने या सर्व बोधकथा सांगण्याचे संपविल्यानंतर तो त्याच्या शिष्यांना म्हणाला,
- 2 परवा वल्हांडणाचा सण आहे हे तुम्हांला माहीत आहे. आणि मनुष्याचा पुत्र वधस्तंभावर खिळून जिवे मारला जाण्यासाठी शत्रूच्या हाती धरून दिला जाईल.
- 3 मग मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील, प्रमुख याजकाच्या घरी जमले. प्रमुख याजकाचे नाव कयफा होते.
- 4 सभेत त्यांनी धूर्तपणे येशूला अटक करण्याचा आणि जिवे मारण्याच्या कट केला.

8. योहान 18 : 14

- 14 आणि कयफा हाच असे म्हणणारा होता की सर्व माणसांसाठी एका माणसाने मरणे बरे.

9. योहान 19 : 16 (आणि ते)-18 (से 1st), 41, 42

- 16 मग शिपायांनी येशूचा ताबा घेतला.
 17 येशूने स्वतःचा वधस्तंभ वाहिला. तो बाहेर कवटीची जागा म्हटलेल्या ठिकाणी गेला. इब्री भाषेत त्याला गुलगुथा म्हणतात.
 18 गुलगुथा येथे त्यांनी येशूला वधस्तंभावर खिळ्यांनी ठोकले.
 41 जेथे त्याला वधस्तंभी मारले होते तेथे एक बाग होती. आणि त्या बागेत एक नवीन थडगे होते, व त्या थडग्यात आतापर्यंत कोणालाच ठेवलेले नव्हते.
 42 तो यहूद्यांच्या सणाच्या पूर्वतयारीचा दिवस असल्याने व ते थडगे जवळ असल्याने त्यांनी येशूला तेथेच ठेवले.

10. योहान 20 : 1, 12-14, 17

- 1 मग रविवारी सकाळी अगदी पहाटे मरीया मगदलिया थडग्याकडे आली आणि थडग्यावरून धोंड काढलेली आहे असे तिला आढळले.
 12 आणि तिने दोन देवदूतांना पांढऱ्या पोशाखात जेथे येशूचे शरीर होते तेथे बसलेले पाहिले. एकजण डोके होते, तेथे बसला होता व एकजण पायाजवळ बसला होता.
 13 त्यांनी तिला विचारले, बाई तू का रडत आहेस? ती म्हणाली, ते माझ्या प्रभूला घेऊन गेले आहेत आणि मला माहीत नाही, त्यांनी त्याला कोठे ठेवले आहे.
 14 यावेळी ती पाठमोरी वळाली. तिने तेथे येशूला उभे असलेले पाहिले. पण तिला हे समजले नाही की तो येशू आहे.
 17 येशू तिला म्हणाला, माझ्याजवळ येऊ नकोस, कारण मी अजून पित्याकडे गेलो नाही, तर माझ्या भावांकडे जा आणि त्यांना सांग: मी माझ्या पित्याकडे व तुमच्या पित्याकडे व माझ्या देवाकडे व तुमच्या देवाकडे जात आहे.

11. रोमियो 13: 11 (आता), 12

- 11 ... आहे की, आपण ज्या काळात राहतो त्यातून तुम्ही उठावे अशी वेळ आली आहे, कारण जेव्हा आम्ही विश्वास ठेवला त्यापेक्षाही आमचे तारण अधिक जवळ आले आहे.
 12 रात्र जवळ जवळ संपत आली आहे आणि 'दिवस' जवळ आला आहे. म्हणून आपण अंधाराची कामे बाजूला टाकूया आणि प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धारण करू.

12. 1 करिंथकरांस 15: 55-58

- 55 अरे मरणा तुझा विजय कोठे आहे? मरण, तुझी नांगी कोठे आहे?
 56 मरणाची नांगी पाप आहे आणि पापाचे सामर्थ्य नियमाशास्त्रापासून येते.
 57 पण देवाला धन्यावाद असो, जो प्रभु येशू ख्रिस्ताद्वारे आम्हाला विजय देतो!
 58 म्हणून माझ्या प्रिय बंधूनी, स्थिर आणि अचल राहा. नेहमी स्वतःला प्रभूच्या कार्यसाठी वाहून घ्या.
 कारण तुम्ही जाणता की प्रभुमध्ये तुमचे काम व्यर्थ नाही.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 246 : 27-31

जीवन शाश्वत आहे. आपण हे शोधून काढले पाहिजे आणि त्याचे प्रात्यक्षिक सुरू केले पाहिजे. जीवन आणि चांगुलपणा अमर आहेत. चला तर मग आपण आपल्या अस्तित्वाबद्दलच्या मतांना वय आणि अंधुकतेऐवजी प्रेमळपणा, ताजेपणा आणि सातत्य बनवू या.

2. 25 : 13-16, 22-26

येशूने प्रात्यक्षिकाने जीवनाचा मार्ग शिकवला, जेणेकरून आपण समजू शकतो की हे दैवी तत्त्व आजारी लोकांना कसे बरे करते, त्रुटी दूर करते आणि मृत्यूवर विजय मिळवते.

पाप आणि रोगावर आपले नियंत्रण दाखवत असले तरी, महान शिक्षकाने इतरांना त्यांच्या स्वतःच्या धार्मिकतेचे आवश्यक पुरावे देण्यापासून कधीही मुक्त केले नाही. त्याने त्यांच्या मार्गदर्शनासाठी काम केले, जेणेकरून त्यांनी हे सामर्थ्य त्याच्याप्रमाणे दाखवावे आणि त्याचे दैवी तत्त्व समजून घ्यावे.

3. 429 : 31-12

येशू म्हणाला (योहान 8: 51), "जर एखाद्याने माझे म्हणणे पाळले तर त्याला कधीही मृत्यू दिसणार नाही." हे विधान आध्यात्मिक जीवनापुरते मर्यादित नाही, परंतु अस्तित्वाच्या सर्व घटनांचा समावेश आहे. येशूने हे दाखवून दिले, मरणाऱ्यांना बरे केले आणि मृतांना उठवले. मर्त्य मनाने त्रुटीने भागले पाहिजे, स्वतःला त्याच्या कृत्यांनी दूर केले पाहिजे आणि ख्रिस्त आदर्श अमर पुरुषत्व प्रकट होईल. विश्वासाने त्याच्या सीमा वाढवल्या पाहिजेत आणि पदार्थाऐवजी आत्म्यावर विसंबून त्याचा पाया मजबूत केला पाहिजे. जेव्हा माणूस मृत्यूवरील आपला विश्वास सोडून देतो, तेव्हा तो देव, जीवन आणि प्रेमाकडे अधिक वेगाने पुढे जाईल. आजारपणावर आणि मृत्यूवर विश्वास, नक्कीच पापावर विश्वास असल्याने, जीवन आणि आरोग्याची खरी जाणीव बंद होते. विज्ञानातील या महान वस्तुस्थितीला मानवजाती कधी जाग येईल?

4. 42 : 5-8, 15-18, 24-28

मृत्यूवर सार्वत्रिक विश्वासाचा काही फायदा नाही. हे जीवन किंवा सत्य उघड करू शकत नाही. मृत्यू हे एक नश्वर स्वप्न आहे, जे अंधारात येते आणि प्रकाशासह नाहीसे होते.

देवाच्या सामर्थ्याच्या महान निदर्शकाचे पुनरुत्थान शरीर आणि पदार्थावर त्याच्या अंतिम विजयाचा पुरावा होता आणि त्याने दैवी विज्ञानाचा पूर्ण पुरावा दिला, - मनुष्यांसाठी महत्त्वपूर्ण पुरावा. ... पुरुषांना असे वाटू द्या की त्यांनी मृतदेहाची हत्या केली होती! नंतर, तो त्यांना ते अपरिवर्तित दाखवेल. हे दर्शवते की ख्रिश्चन विज्ञानात खरा माणूस देवाने चालवला आहे - चांगल्याद्वारे, वाईटाने नाही - आणि म्हणून तो नश्वर नाही तर अमर आहे.

5. 46 : 20-24

येशूची अपरिवर्तित शारीरिक स्थिती ज्याला मृत्यू असे वाटले त्यानंतर सर्व भौतिक परिस्थितींपेक्षा त्याचा उदात्तीकरण झाला; आणि या उत्कर्षाने त्याच्या स्वर्गारोहणाचे स्पष्टीकरण दिले आणि कबरेच्या पलीकडे निःसंशयपणे एक परीक्षाधीन आणि प्रगतिशील स्थिती प्रकट केली.

6. 77 : 5-11, 13-18

अस्तित्वाचे विज्ञान जोपर्यंत पोहोचत नाही तोपर्यंत शारीरिक भावनेचा विश्वास कायम आहे. त्रुटी इथे आणि पुढे स्वतःचा स्वतःचा विनाश आणते, कारण नश्वर मन स्वतःच्या शारीरिक परिस्थिती निर्माण करतो. अस्तित्वाच्या पुढील विमानात मृत्यू येईल, जोपर्यंत जीवनाची आध्यात्मिक समज होत नाही.

भौतिक जीवनातील या स्वप्नासाठी आवश्यक काळ, त्याच्या तथाकथित सुख आणि वेदनांचा स्वीकार करून, चेतनापासून अदृश्य होण्यासाठी, "कोणालाही ओळखत नाही ... पुत्र नाही, पण पिता." हा कालावधी त्रुटीच्या तीव्रतेनुसार जास्त किंवा कमी कालावधीचा असेल.

7. 296: 4-9 (सं 2nd.)

प्रगती अनुभवातून जन्माला येते. हे मर्त्य मनुष्याचे पिकवणे आहे, ज्याद्वारे अमरसाठी मर्त्य सोडला जातो. एकतर येथे किंवा नंतर, दुःख किंवा विज्ञानाने जीवन आणि मनाशी संबंधित सर्व भ्रम नष्ट केले पाहिजेत आणि भौतिक भावना आणि आत्म पुन्हा निर्माण केले पाहिजे. म्हातारा माणूस त्याच्या कृत्यांसह बंद झाला पाहिजे.

8. 324 : 7-18

जोपर्यंत मनुष्याचे सामंजस्य आणि अमरत्व अधिक स्पष्ट होत नाही, तोपर्यंत आपल्याला देवाची खरी कल्पना प्राप्त होत नाही; आणि शरीर हे काय नियंत्रित करते ते प्रतिबिंबित करेल, मग ते सत्य किंवा त्रुटी, समज किंवा विश्वास, आत्मा किंवा पदार्थ असो. म्हणून "आता स्वतःला त्याच्याशी परिचित करा आणि शांत व्हा." सावध, सावध आणि सतर्क रहा. मार्ग सरळ आणि अरुंद आहे, ज्यामुळे देव फक्त जीवन आहे हे समजते. हे देहाशी युद्ध आहे, ज्यात आपण पाप, आजारपण आणि मृत्यूवर विजय मिळवला पाहिजे, एकतर इथे किंवा नंतर, - नक्कीच आपण आत्म्याच्या ध्येयापर्यंत किंवा देवामध्ये जीवन मिळवण्यापूर्वी.

9. 76 : 22-31

निर्दोष आनंद, - परिपूर्ण सुसंवाद आणि अमरत्व जीवनाचे, अमर्याद दैवी सौंदर्य आणि चांगुलपणा एकही शारीरिक सुख किंवा वेदना न घेता, - एकमेव वास्तविक, अविनाशी मनुष्य आहे, ज्याचे अस्तित्व आध्यात्मिक आहे. अस्तित्वाची ही स्थिती वैज्ञानिक आणि अखंड आहे, - एक परिपूर्णता केवळ त्यांनाच समजते ज्यांना दैवी विज्ञानात ख्रिस्ताची अंतिम समज आहे. या अस्तित्वाच्या अवस्थेला मृत्यू कधीही घाई करू शकत नाही, कारण अमरत्व प्रकट होण्यापूर्वी मृत्यूवर मात केली पाहिजे, त्याच्या अधीन नाही.

10. 409 : 27-3

आम्हाला असे म्हणण्याचा अधिकार नाही की जीवन आता पदार्थावर अवलंबून आहे, परंतु मृत्यूनंतर त्यावर अवलंबून राहणार नाही. जीवनाच्या विज्ञानाच्या अज्ञानामध्ये आपण आपले दिवस येथे घालवू शकत नाही आणि या अज्ञानाचे बक्षीस कबरीच्या पलीकडे शोधण्याची अपेक्षा करतो. मृत्यू आपल्याला अज्ञानाची भरपाई म्हणून सुसंवादी आणि अमर बनवणार नाही. जर येथे आपण ख्रिश्चन विज्ञानाकडे लक्ष दिले नाही, जे आध्यात्मिक आणि शाश्वत आहे, तर आम्ही पुढील आयुष्यासाठी आध्यात्मिक जीवनासाठी तयार राहणार नाही.

11. 290 : 23-27

मृत्यूच्या क्षणी आपल्याकडे असलेले पाप आणि त्रुटी त्या क्षणी थांबत नाहीत, परंतु या त्रुटींचा मृत्यू होईपर्यंत सहन करतात. पूर्णपणे आध्यात्मिक होण्यासाठी, मनुष्य पापहीन असणे आवश्यक आहे, आणि जेव्हा तो पूर्णत्वाला पोहोचतो तेव्हाच तो अशा प्रकारे बनतो.

12. 291 : 12-18

सार्वत्रिक मोक्ष प्रगती आणि परिवीक्षावर अवलंबून आहे आणि त्यांच्याशिवाय ते अप्राप्य आहे. स्वर्ग हा परिसर नाही, तर मनाची एक दैवी अवस्था आहे ज्यात मनाची सर्व प्रकटीकरण सामंजस्यपूर्ण आणि अमर आहेत, कारण पाप तेथे नाही आणि मनुष्याला स्वतःचे धार्मिकता नसल्याचे आढळले आहे, परंतु "परमेश्वराचे मन" ताब्यात आहे, "पवित्र शास्त्र म्हणते तसे.

13. 426 : 16-22

जेव्हा हे शिकले जाते की रोग जीवनाचा नाश करू शकत नाही आणि मरण पापामुळे किंवा आजारापासून मरण पावलेले नाही, तेव्हा ही समज आयुष्याच्या नवीनतेला वेगवान करेल. हे एकतर मरण्याची इच्छा किंवा थडग्याच्या भीतीवर प्रभुत्व मिळवेल आणि अशा प्रकारे मर्त्य अस्तित्वाला भिडणारी मोठी भीती नष्ट करेल.

14. 492 : 7-12

असणे म्हणजे पवित्रता, सौहार्द, अमरत्व. हे आधीच सिद्ध झाले आहे की याचे ज्ञान, अगदी लहान प्रमाणात देखील, मनुष्यांचे शारीरिक आणि नैतिक स्तर उंचावेल, दीर्घायुष्य वाढवेल, चरित्र शुद्ध करेल आणि उंचावेल. अशा प्रकारे प्रगती शेवटी सर्व त्रुटी नष्ट करेल आणि अमरत्व प्रकाशात आणेल.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मंदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदा .्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6